

ת"פ 33494/12/17 - מדינת ישראל, המאשימה נגד שי נאוגרקר, צביקה לביא, נסים בשה, אור שמואלי, משה לוי, הנאשמים

בית משפט השלום בראשון לציון
ת"פ 33494-12-17 מדינת ישראל נ' נאוגרקר ואח'

בפני
בעניין: כבוד השופט עמית מיכלס
מדינת ישראל - המאשימה

נגד
1. שי נאוגרקר
2. צביקה לביא
3. נסים בשה
4. אור שמואלי
5. משה לוי - הנאשמים

ב"כ המאשימה עו"ד מור מלכה, שלוחת תביעות ראשל"צ

ב"כ נאשם 5 עו"ד זאב אלוני

גזר דין (נאשם 5)

רקע ועובדות כתב האישום

1. הנאשם הורשע, על יסוד הודאתו, במסגרת הסדר דיוני, בעבירה של **סיוע להתפרצות למקום מגורים במטרה לבצע עבירה בצוותא**, לפי סעיפים 406 (ב), 29 (א) ו-31 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק).
2. כתב האישום הוגש נגד חמישה נאשמים. לאחר תיקון כתב האישום, האישום הרלוונטי שנותר לנאשם 5 (שלהלן יכונה: הנאשם), הינו האישום השלישי.
3. על פי האמור בחלק הכללי של כתב האישום המתוקן, עובר ליום 19.11.2017 קשרו הנאשמים קשר שמטרתו לפרוץ לדירות מגורים ברחבי הארץ, לפי חלוקת תפקידים ביניהם, כאשר לצורך כך השתמשו ברכבו של נאשם 2 (להלן:

הרכב).

על פי פרט האיטום השלישי, בתאריך 4.12.2017 הגיע הנאשם ביחד עם נאשמים 1 ו-2 לדירתה של י.מ. כאשר נאשם 2 נכנס לבניין ביחד עם נאשם 1 ואילו הנאשם נותר להמתין להם ברכב, לאחר שנאשם 2 הנחה אותו "לשים עין". נאשמים 1 ו-2 התפרצו לדירה ונטלו מתוכה מחשב נייד, 100 דולר במזומן, 9,000 ₪ במזומן, תעודת זהות, דרכון ישראלי ורישיון נהיגה של בתה של י.מ. עם צאתם מהדירה נכנסו נאשמים 1 ו-2 לרכב ועזבו את המקום.

4. הנאשם הינו היחיד מבין הנאשמים שטרם נגזר דינו. על מנת שהתמונה תהא שלמה ומלאה, להלן יובאו העונשים שהוטלו על יתר הנאשמים:

על נאשם 1, בעל עבר פלילי מכביד ורלוונטי, שהורשע על יסוד הודאתו בשתי עבירות של התפרצות לדירה וקשירת קשר לביצוע פשע ובעבירה של החזקת מכשיר פריצה, הוטל עונש של 36 חודשי מאסר, שלאחר הפעלת מאסרים מותנים הצטבר לכדי 48 חודשים, וענישה נלווית. עונש זה אושר על ידי בית המשפט המחוזי, שמצא לדחות את ערעור הנאשם [עפ"ג 4728-04-19 נאוגרקר ואח' נ' מדינת ישראל (24.9.2019) (להלן: פסק דינו של בית המשפט המחוזי בעניין נאשם 1)].

על נאשם 2, בעל עבר פלילי מכביד ורלוונטי, שהורשע על יסוד הודאתו בעבירות של התפרצות לדירה, סיוע להתפרצות לדירה, החזקת מכשירי פריצה, קשירת קשר לביצוע פשע וקבלת נכס שהושג בעוון, הוטל עונש של 14 חודשי מאסר, הכוללים הפעלת מאסר מותנה של 5 חודשים וענישה נלווית. העונש הקל שהוטל על הנאשם נבע מהליך השיקום אליו נרתם. הנאשם לא השלים עם העונש שנגזר עליו וערעור שהגיש תלוי ועומד בבית המשפט.

על נאשם 3, בעל עבר פלילי רלוונטי, שהורשע על יסוד הודאתו בעבירות של התפרצות למקום מגורים בצוותא, החזקת מכשירי פריצה בצוותא וקשירת קשר לביצוע פשע, הוטל עונש של 16 חודשי מאסר, שלאחר הפעלת מאסרים מותנים הצטבר לכדי 22 חודשים, וענישה נלווית.

על נאשם 4, שהורשע על יסוד הודאתו בעבירה של התפרצות למקום מגורים על מנת לבצע עבירה בצוותא ובעבירה של קשירת קשר לביצוע פשע, הוטל עונש של 7 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית, זאת לאחר שמצאתי לכבד הסדר טיעון "סגור" בין הצדדים, הגם שהערתי שהוא נוטה לקולא. הנאשם צעיר ובעל הרשעה קודמת אחת שאינה רלוונטית.

5. לבקשת ב"כ הנאשם, הופנה הנאשם לממונה על עבודות השירות, ומחוות דעת שתקבלה עולה שהוא נמצא כשיר לבצען. במקביל הופנה הנאשם לשירות המבחן לצורך עריכת תסקיר לעונש, ובפני בית המשפט הונחו 4 תסקירים.

תסקירי שירות המבחן

6. **בתסקיר הראשון**, מיום 11.11.2018, ציין שירות המבחן את התרשמותו מבחור בעל דימוי עצמי נמוך וחסר

עמוד 2

ביטחון, המתנהל באופן ילדותי ולא בשל, אשר בהיעדר הכוונה ופיקוח מיטיבים, כמו גם חשיפה לדפוסים אלימים והתמכרותיים בסביבת מגוריו, פנה לצריכת חומרים ולהתנהגות שולית כבר מגיל הנעורים.

אין זו הפעם הראשונה בה מופנה הנאשם לשירות המבחן, והוא השתתף בעבר בסדנא המיועדת לנהגים שהואשמו בנהיגה תחת השפעת אלכוהול, במסגרתה שיתף פעולה כנדרש. הנאשם אף השתתף בקבוצה להפסקת אלימות, שגם אליה התמיד להגיע.

נוכח עמדות שהביע הנאשם, מצא שירות המבחן שהנאשם מתאים להשתלב בקבוצה טיפולית המשלבת טיפול בשיחות ומשחק קט-רגל והדיון בעניינו נדחה ב-4 חודשים.

מהתסקיר השני, מיום 3.3.2019, עלה שהנאשם תפס מקום דומיננטי בקבוצה, לקח בה חלק פעיל ושיתף בקשייו. להערכת שירות המבחן הנאשם החל בעיבוד של התנהגותו בעבירה הנוכחית, כשניכרה יכולת להתבוננות ביקורתית ומותאמת על עצמו ועל בחירותיו הבעייתיות. שירות המבחן התרשם שהנאשם עורך מאמצים לנהל אורח חיים יציב יותר, זאת בשים לב לשאיפות מקדמות אותן ביטא ובשים לב להגמשת עמדותיו. לפיכך המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם צו מבחן למשך שנה, לצד צו של"צ בהיקף של 100 שעות.

מהתסקיר השלישי, מיום 25.6.2019, עלה שהנאשם המשיך לקחת חלק פעיל בקבוצה הטיפולית, הגיע לכל המפגשים והפיק מהם תועלת. הנאשם העמיק ביחסו לעבירה, הביע מודעות לנטייתו לריצוי חברתי במצבים מסוימים, וניתק קשריו עם הנאשמים הנוספים בפרשה, כמו גם עם מכרים בעלי מעורבות שולית. הנאשם לקח אחריות על התנהלותו הבעייתית, תוך הבעת אמפתיה לנפגעת העבירה ורצון לפצותה. במישור האישי, נמצא שהנאשם מנסה להיות אב מעורב יותר בחיי בנו בן ה-5 וכי הוא משקיע כוחותיו במישור התעסוקתי.

בשים לב לחשיבות שראתה בהמשך השתתפותו של הנאשם בטיפול, חזרה קצינת המבחן על המלצתה להטיל על הנאשם צו מבחן למשך שנה, זאת לצד צו של"צ בהיקף גבוה מזה שהומלץ בעבר - 200 שעות. בתסקיר צוינה הערכת קצינת המבחן לפיה הטלת עונש מחמיר יותר, כדוגמת עבודות שירות, עלולה לגרום לנסיגה משמעותית ולפגיעה במאמצי השיקום של הנאשם, כמו גם בתפקודו במישור התעסוקתי, המהווה גורם משמעותי ומחזק בחייו.

התסקיר הרביעי מיום 17.12.2019 התבקש בעקבות החלטתי מיום 25.8.2019, במסגרתה מצאתי לבחון את רצינות שיתוף הפעולה של הנאשם במבחן הזמן ולדחות את מועד מתן גזר הדין בארבעה חודשים נוספים. מהתסקיר עלה שהנאשם המשיך את השתתפותו בטיפול הקבוצתי. עוד נמסר שכיום מתנהל הנאשם באופן מתון, מצליח לווסת עצמו יותר מאשר בעבר, ומצליח לזהות גורמי סיכון עבורו. הנאשם המשיך להביע מוטיבציה להמשך השתתפותו בטיפול, וציין את המאמצים אותם הוא משקיע בתפקודו ההורי ובעסקו. שירות המבחן התרשם שהנאשם מצוי בתהליך של קבלת אחריות על עצמו ומחויבות כלפי בנו, כמו גם ממאמציו המתמשכים לנהל אורח חיים יציב. להבנת שירות המבחן, הנאשם מוקיר את ההזדמנות שניתנה לו עד כה במסגרת ההליך המשפטי.

שירות המבחן שב על המלצתו להסתפק בצו מבחן ובצו של"צ, הפעם בהיקף של 250 שעות.

7. מטעם המאשימה הוגשו גיליון הרישום הפלילי של הנאשם, מעודכן ליום 14.7.2019 (ת/1); כתב האישום המתוקן בת"פ (ראשל"צ) 58202-06-18 (ת/2) שהוגש נגד הנאשם בשל עבירה שבוצעה לאחר ביצוע העבירה בה הורשע בהליך הנוכחי. נוסף על כך הוגשו פרוטוקולים וגזרי דין קודמים שניתנו לנאשם לאורך השנים.

8. בטיעוניה לעונש הדגישה ב"כ המאשימה את חומרת העבירה בה הורשע הנאשם, את התכנון שקדם לה, את חבירת הנאשם לאנשים נוספים על מנת לבצעה, את מועד ביצוע העבירה - לאור היום, עובדה המצביעה על תעוזה רבה ועל הנזק שנגרם ושיכול היה להיגרם כתוצאה ממנה. ב"כ המאשימה הפנתה לחלק הכללי של כתב האישום, בו הודה הנאשם, המציין את היותו חלק מחבורה שמטרתה הייתה פריצה לבתים וגניבה. עוד ציינה את הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם, ואת הנסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה - רווח קל ורצון לחיות על חשבונם של אחרים. ב"כ המאשימה התייחסה בטיעוניה לעונשים שנגזרו על שאר הנאשמים בתיק, בשים לב לחלקם היחסי בביצוע העבירות.

לחובת הנאשם ציינה ב"כ המאשימה את עברו הפלילי המכביד ואת העובדה שהנאשם הורשע בביצוע עבירה פלילית נוספת אותה ביצע במהלך ניהול התיק הנוכחי (ת/2).

בהתייחס להמלצת שירות המבחן, נטען שהיא מנותקת מנסיבות ביצוע העבירה וחורגת באופן משמעותי לקולא מרמת הענישה הנוהגת. בעניין זה הפנתה המאשימה לתסקיר הראשון, ממנו עלה שבמהלך השנים השתתף הנאשם במספר ניסיונות טיפוליים בחסות שירות המבחן, השקיע מאמצים וביטא כוונה לקידום שינוי באורחות חייו, אולם בהמשך התקשה ליישם זאת ושב לסורו. לדבריה, הנאשם "אלוף" בלשתף פעולה עם שירות המבחן, אולם מתקשה ליישם את הכלים אותם הוא רוכש. בשים לב לניסיון העבר עם הנאשם, ביקשה ב"כ המאשימה לדחות את המלצת שירות המבחן ולהעדיף את שיקולי הגמול וההרתעה על פני שיקולי השיקום.

ב"כ המאשימה איבחנה את עניינו של הנאשם מיתר הנאשמים וטענה כי בשונה מנאשם 4, שהינו צעיר נעדר עבר פלילי משמעותי, ובשונה מנאשם 2, שקיבל לראשונה הזדמנות לערוך שינוי בחייו לאור תסקירים חיוביים אף יותר מאלו של הנאשם, הרי שלנאשם עבר פלילי מכביד והיסטוריה ארוכה של אי עמידה בתכניות שיקום בעבר.

נוכח האמור ביקשה ב"כ המאשימה לקבוע מתחם עונשי הולם הנע בין 6 ל-12 חודשי מאסר בפועל, ולהעמיד את עונשו של הנאשם בשליש העליון של המתחם. עוד עתרה להשית על הנאשם מאסר על תנאי, קנס, פיצוי למתלוננת, פסילה מלהחזיק ברישיון נהיגה בפועל ופסילה על תנאי.

9. ב"כ הנאשם הפנה בטיעוניה לעונשים שהוטלו על שאר הנאשמים בפרשה. בנוגע לנאשם 2 טען כי האבחנה בין העבר הפלילי של הנאשם לזה של נאשם 2 הינה קוסמטית בלבד, שכן נאשם 2 נשפט בעברו לתקופות מצטברות של 6 שנות מאסר בפועל, ואילו הנאשם ריצה במצטבר 33.5 חודשי מאסר בלבד. עוד טען, כי בעניינו של נאשם 2 לא הוצגו על ידי המאשימה גזרי דין קודמים, בהם ניתנו לנאשם 2 הזדמנויות רבות לשיקום.

בנוגע לעברו הפלילי של הנאשם, וההליכים השיקומיים שעבר לאורך השנים, טען כי השיקום שעבר במסגרת שירות המבחן אכן השפיע עליו לטובה. כך למשל, העבירות הקודמות בהן הורשע הנאשם לא היו בתחום הרכוש, כי אם בתחום

האלימות, ולאחר שהנאשם טיפל בנטייתו האלימות, לא הורשע עוד בעבירות בתחום זה. באותו אופן, לאחר שטופל הנאשם בתחום השימוש בסמים, חדל לבצע עבירות מסוג זה.

בעניין העבירה של הפרת הוראה חוקית, אשר נעברה בהקשר לתנאי מעצרו של הנאשם בתיק זה, הזכיר ב"כ הנאשם שחרף ההפרה, הסכימה המאשימה לבטל לנאשם את רוב התנאים המגבילים בהם היה נתון, ולאחר שלושה חודשים להסיר ממנו לחלוטין את יתר התנאים. עוד ציין שבגין ההפרה הסכים הנאשם לחילוט סך של 6,000 ₪ שהופקדו כתנאי לשחרורו.

לדבריו ניתן לראות מהתסקירים השונים את ההתקדמות יוצאת הדופן של הנאשם, שבאה לידי ביטוי גם בהמלצת שירות המבחן להסתפק בצו של"צ ובצו מבחן. בעניין זה טען כי התסקירים של הנאשם נושאים אופי חיובי יותר מהתסקירים שניתנו בעניינו של נאשם 2, לגביו המליץ שירות המבחן על עונש של מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות.

10. הנאשם ניצל את זכות המילה האחרונה, הסביר שכיום הוא נמצא במקום אחר בחייו, ושאינו רוצה שבנו בן ה-6 יראה אותו בבית הסוהר. הנאשם הביע בוושה על מעשיו וביקש את אמון בית המשפט. לדברי הנאשם הוא מוכן להוכיח את רצינות כוונותיו בהטלת צו מבחן "של עוד כמה שנים" והבטיח ש"פעם הבאה שאופיע מולך, אתה תחמיר. זה לא יקרה".

הנאשם הסביר שכיום עלה על הדרך הנכונה, בין אם בהליך הטיפולי, בין אם בעבודה, ובין אם במסגרת המשפחתית.

אשר לאפשרות ביצוע עונש מאסר בעבודות שירות, הביע הנאשם את הסכמתו לכך והסביר שיוכל לבצעם במקביל לעבודתו.

דיון - קביעת מתחם הענישה

11. בגזר הדין שניתן בעניינם של נאשמים 1 ו-3, עמדתי על הערכים החברתיים אשר נפגעו כתוצאה ממעשיהם של הנאשם וחבריו, כמו גם על מדיניות הענישה הנוהגת. בקליפת אגוז אשוב ואזכיר שהעבירה של התפרצות לדירה הוכרה כאחת מעבירות הרכוש הפוגעות בצורה הקשה ביותר בתחושת הביטחון של האזרח, להוציא את עבירת השוד, נוכח החדירה של גורם זר לביתו מבצרו.

12. בבחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש לציין את התכונן שקדם לביצוע העבירה. הנאשמים חברו יחדיו במטרה לפרוץ לדירות מגורים תוך חלוקת תפקידים ביניהם, כאשר לצורך הוצאת תכניתם אף הצטיידו בכלי רכב.

לצד זאת, על אף חלקו החשוב של כל אחד מהנאשמים להגשמת התכנית העבריינית, ומבלי להקל ראש כהוא זה במעשיו של הנאשם, ניתן לראות שחלקו קטן מחלקם של נאשמים 1 ו-2, כאשר מעובדות כתב האישום עולה שהנאשם קיבל הוראות מנאשם 2, ולהבדיל מנאשמים 1 ו-2, הוא לא נכנס בעצמו לדירה.

הנזק שנגרם בפועל כתוצאה מביצוע העבירה הסתכם בגניבת מחשב נייד, \$ 100 אמריקאי במזומן, 9,000 ₪ במזומן, תעודת זהות, דרכון ישראלי ורישיון נהיגה על שם בתה של המתלוננת. מעבר לנזק הכלכלי יש לתת את הדעת לנזק

הנפשי הנגרם למתלוננת כתוצאה מחדירה לפרטיותה.

13. להערכת שירות המבחן בתסקיר הראשון, ברקע לעבירה עומדת פרידתו של הנאשם מבת זוגו מזה 7 שנים, אשר ככל הנראה הייתה גורם מארגן ומציב גבול בחייו. לאחר פרידתם חווה הנאשם קושי רגשי והיה זקוק למסגרת השתייכות שתחזק, בין היתר, את גבריותו. על כן, חזר הנאשם וחדש קשרים שוליים מעברו, במסגרתם הסתבך בשל העדר יכולת להציב גבול אף במסגרת קשרים אלו. מהתסקירים עולה שבמסגרת הליך השיקום התנתק הנאשם מחבריו אלו.

14. בשים לב למדיניות הענישה הנוהגת, קבעתי בגזרי הדין שניתנו בעניינם של נאשמים 1-3 מתחם עונשי לעבירה המוגמרת הנע בין 12 ל-24 חודשי מאסר. מתחם ענישה זה אושר על ידי בית המשפט המחוזי (ראו פסק דינו של בית המשפט המחוזי בעניין נאשם 1). לפיכך, עמדת המאשימה לקביעת מתחם עונשי הנע בין 6 ל-12 חודשי מאסר לעבירת הסיוע להתפרצות לדירה, הינה עמדה ראויה ומתבקשת, והיא אף עולה בקנה אחד עם המתחם העונשי שנקבע בקשר לעבירה זו בעניינו של נאשם 2.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות

15. הנאשם, כבן 33, רווק ואב לילד בן 6. כאמור, נפרד הנאשם מזוגתו בסמוך לביצוע העבירה. הנאשם מקיים קשר רציף עם בנו ומתקשה, לדבריו, לעמוד בתשלומי המזונות שעדין אינם מוסדרים. כשנה וחצי עובר לביצוע העבירה הקים הנאשם עסק עצמאי בתחום ההובלות, שלהערכת שירות המבחן מהווה עוגן עבורו, ומכאן שהטלת עונש מאסר תפגע בו.

לזכות הנאשם יש לזקוף את הודאתו במיוחס לו, את החיסכון בזמן השיפוטי, ואת האחריות שקיבל על מעשיו. הנאשם ציין בפני קצינת המבחן כי פעל ללא חשיבה על השלכות מעשיו והנזקים הנלווים אליהם, והביע תחושות של חרטה ואכזבה מעצמו. אציין שדבריו אלו של הנאשם אינם מתיישבים עם עברו הפלילי העשיר ועם העונשים המשמעותיים שהוטלו עליו, שהדעת נותנת שהיה בהם כדי להעביר לו מסר חד משמעי בדבר השלכות מעשיו. בפני ביטא הנאשם בושע על מעשיו.

16. לנאשם עבר פלילי מכביד, הכולל 12 הרשעות במגוון רחב של עבירות, ובכלל זה עבירות של החזקת סם שלא לצריכה עצמית, עבירות אלימות ועבירות כנגד הרכוש. הנאשם ריצה 5 עונשי מאסר מאחורי סורג וברית, המצטברים לכדי 43 חודשים.

17. להערכת קצינת המבחן בשלוש השנים האחרונות, חלה התמתנות בהתנהלותו העבריינית של הנאשם, הוא חדל להשתמש בסמים או לצרוך אלכוהול באופן מופרז, ובדיקות שתן שנערכו לו נמצאו ללא שרידי סם.

18. סעיף 40ד(א) לחוק קובע כדלקמן:

"קבע בית המשפט את מתחם העונש ההולם בהתאם לעיקרון המנחה ומצא כי הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם, רשאי הוא לחרוג ממתחם העונש ההולם ולקבוע את עונשו של הנאשם לפי שיקולי שיקומו, וכן להורות על נקיטת אמצעי שיקומי כלפי הנאשם, לרבות העמדתו במבחן לפי סעיפים 82 או 86 או לפי פקודת המבחן [נוסח חדש] התשכ"ט-1969."

בפסיקת בית המשפט העליון נקבע שהפוטנציאל השיקומי צריך להיות גבוה [ע"פ 1903/13 עיאשה נ' מדינת ישראל (14.7.2013)], וכי הוא נלמד, בין היתר, מעברו הפלילי של הנאשם, ממידת שיתוף הפעולה שלו עם שירות המבחן ועם רשויות החוק, ומקיומה של התגייסות משפחתית לצדו [רע"פ 7683/13 פרלמן נ' מדינת ישראל (23.2.2014)].

לצד זאת נקבע שהתגייסות להליך טיפולי ושיקום מוצלח אינם חזות הכול, וכי כל מקרה יישקל לגופו, תוך מתן מענה הולם גם ליתר שיקולי הענישה.

19. מתסקירי שירות המבחן עולה שלאחר אבחון וטיפול ממושכים, שנמשכו כשנה לערך, הראה הנאשם רצינות להירתם להליך שיקומי והפגין מאמץ לנהל אורח חיים יציב יותר מאשר בעבר. ואולם, בחינת גזרי הדין ופרוטוקולי הדיונים שהתקיימו בעניינו של הנאשם בשנים האחרונות, מלמדת כי אין מדובר בפעם הראשונה בה עומד הנאשם בפני בית המשפט, וטוען לשינוי עמוק באורחות חייו, כאשר לאחר מכן שב ומבצע עבירות נוספות:

בת"פ (ראשל"צ) 2503/06, במסגרתו הורשע הנאשם בביצוע עבירת אלימות, כובד ביום 28.12.2006 הסדר טיעון שכלל מאסר מותנה, פיצוי וקנס כספי, בנימוק שהנאשם עובר כיום הליך שיקומי לאחר שחרורו מהכלא. בדומה למקרה שבפנינו, גם במעמד הדיון דאז, הביע הנאשם צער וחרטה על מעשיו.

בת"פ (ראשל"צ) 1827/09, התקבלו 3 תסקירים שהעידו על הליך שיקומי מוצלח אותו עבר הנאשם. הנאשם השתתף בטיפול קבוצתי למניעת אלימות, מסר בדיקות שתן נקיות ושמר על קשר רצוף עם שירות המבחן. באותן נסיבות הוארך מאסר מותנה שהיה תלוי ועמד נגדו, זאת בהסכמת המאשימה וכחלק מהסדר טיעון. במעמד הדיון שנערך ביום 11.1.2010 אמר הנאשם, בין היתר: "אבקש שבית המשפט יתחשב בי. אני רוצה לעלות על דרך חדשה, אני אעשה את כל המאמצים..."

בגזר הדין שניתן ביום 16.12.2010 במסגרת ת"פ (שלום ת"א-יפו) 26434-05-10, ציין השופט ב. שגיא: "אוסף ואומר כי דבריו של הנאשם הנרגשים לכאורה אינם נאמרים בפעם הראשונה ועיון בגזר דינו של בימ"ש השלום בראשל"צ אשר האריך את המאסר המותנה מלמד כי הדברים נאמרו בעבר ואותם שיקולים נשקלו לקולא..."

בת"פ (ראשל"צ) 26490-09-13 אמר ב"כ הנאשם בטיעונו לעונש בדיון שנערך ביום 3.11.2015: "מדובר באדם שעבר מטמורפוזת... עוד עולה מהתסקיר שהוא הציג בדיקות שתן נקיות וזה מעיד על נכונותו. יש לו עסק פרטי שפעיל כבר 4 שנים, העסק גודל וצריך לתת לו את האפשרות להמשיך ולעבור את השינוי".

20. על כל אלו יש להוסיף שבמקביל לעונשי המאסר שהושתו על הנאשם לאורך השנים, ניתנו לו גם הזדמנויות רבות לשיקום, אותן לא השכיל לנצל, בדמות הארכת מאסר מותנה, הטלת שני צווי מבחן, שני צווי של"צ, ובחלק מגזרי הדין - הטלת ענישה מקלה במיוחד גם לאחר שהורשע בביצוע עבירות חמורות, כל זאת חרף קיומן של הרשעות קודמות, שהיו אמורות להביא להחמרה בענישה.

21. ומאליה מתבקשת השאלה - מדוע על בית המשפט להאמין עתה לרצינות הצהרותיו וכוונותיו של הנאשם להתמיד בהליך השיקום, בשים לב לניסיון העבר עמו. הנימוק היחיד בנמצא הוא התרשמות שירות המבחן, כגורם מקצועי שליווה את הנאשם בשנה האחרונה, מהתהליך המשמעותי אותו עבר. הגם שככלל רואה אני לייחס משקל משמעותי להמלצות שירות המבחן, הרי שסקירת גזרי הדין לעיל מלמדת כי הנאשם שולב במספר הליכים שיקומיים בעבר, לאחר שהגיע שירות המבחן למסקנה דומה, כאשר לאחר גזר הדין שב הנאשם וביצע עבירות. אז כמו היום, נסמכה מסקנת גורמי המקצוע, בין היתר, על אירועים חיצוניים שהיוו עוגן להצהרות הנאשם (כמו התחלת עבודה חדשה, רצון לפתח את העסק, הולדת בנו וכיו"ב), אולם הנאשם לא עמד בציפיות שנתלו בו.

עינינו הרואות, שלנאשם דפוס פעולה זהה, כאשר מצד אחד בשלב שלפני גזירת הדין הוא מצליח להראות שהוא עומד בתכנית שיקומית לאורך זמן, ומהצד השני, לאחר שהוא זוכה להקלה בעונשו, הוא שב לבצע עבירות פליליות נוספות.

22. לפיכך מצאתי שיש להתייחס בזהירות רבה להמלצות שירות המבחן. מנגד, אין משמעות הדבר שיש לבטלן לחלוטין. מסקנתי מכל האמור היא שעניינו של הנאשם אינו עונה על אמות המידה שנקבעו בפסיקת בית המשפט העליון, בשים לב לחוסר הבהירות בכל הנוגע לפוטנציאל השיקום שלו, וכאשר פוטנציאל השיקום רחוק מלהיות מובהק. במצב דברים זה, ובשים לב לחומרת המעשים בגינם הורשע, לא אוכל להימנע מהטלת עונש מאסר בפועל על הנאשם, כאשר את ניסיונות השיקום שלו אביא לידי ביטוי בקביעת משך המאסר.

במאמר מוסגר אציין שעל אף שהנאשם ניסה לנמק את רצינות הצהרותיו בכך שהוא אינו מעוניין שבנו יראה אותו מרצה עונש מאסר, הרי שהיה עליו לחשוב על כך מבעוד מועד, טרם ביצע את העבירה, בבחינת "סוף מעשה במחשבה תחילה". כאמור, הנאשם ריצה בעבר מספר עונשי מאסר, מהם ממושכים, וכלמוד ניסיון לא אוכל לקבל את ההסבר שסיפק לקצינת המבחן, לפיו לא הבין את משמעות מעשיו ואת תוצאתם.

23. בהתייחס לטיעונו ב"כ הנאשם בדבר אי חזרת הנאשם לבצע עבירות מסוג העבירות בגין טופל בעבר, כל שאוכל לומר הוא שעל אף שמדובר בטיעונים שובי לב, הרי שהם מעוררים קושי, ועל כן אין בידי לקבלן. הרישום הפלילי של הנאשם כולל הרשעות במגוון עבירות מתחומים שונים, ובהם עבירות אלימות, עבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית, עבירות נגד שוטרים ועבירות רכוש. עינינו הרואות שחרף הרשעותיו הרבות והמגוונות, הרי שהנאשם לא הורשע בעבירות בתחומים רבים נוספים המופיעים בספר החוקים (על מנת שלא לתת לנאשם רעיונות אמנע מלפרטם). דומני

שדי היה בהליכים השיקומיים השונים בהם נטל הנאשם חלק בעבר, כדי להעביר לו את המסר החד משמעי והברור מאליו, לפיו עליו להימנע מביצוע כל עבירה פלילית באשר היא.

במאמר מוסגר אציין שטענת ההגנה לפיה הנאשם לא ביצע בעבר עבירות רכוש אינה עולה בקנה אחד עם רישומו הפלילי, הכולל הרשעות בעבירות של החזקת נכס חשוד כגנוב (עבירות מהשנים 2003 ו-2004) ובעבירה של ניסיון שוד משנת 2005, בגינה אף ריצה עונש מאסר של 9 חודשים.

24. לצד האמור, לא ניתן להתעלם, כאמור, ממאמצי השיקום של הנאשם במהלך השנה האחרונה, והם יבואו לידי ביטוי בדרך של הטלת עונש מאסר קצר, תוך חריגה מידתית ממתחם העונש ההולם. כפי שצוין לעיל, החריגה מהמתחם במקרה זה אינה מובנת מאליה והיא נעשית במידה רבה לפנים משורת הדין, זאת בשים לב לקושי המובהק להעריך את סיכויי שיקומו של הנאשם.

25. נוסף על כך, על מנת שלא לפגוע במאמצי השיקום של הנאשם, וחרף העובדה שמדובר בעבירה שבוצעה ממניע כלכלי, מצאתי להטיל עליו קנס סמלי בלבד. במקביל, אחייב את הנאשם לפצות את נפגעת העבירה, בסכום שהינו מחצית הסכום שנגזר על שותפיו לביצוע העבירה, נאשמים 1 ו-2. נוכח היחס הסלחני לו זוכה הנאשם בכל הנוגע למשך המאסר שיוטל עליו, ובשים לב לעברו הפלילי המכביד, מצאתי להטיל עליו מאסר מותנה משמעותי ומרתיע.

26. להשלמת התמונה אציין שעונש המאסר הקצר שיוטל על הנאשם, יחסית לעונשים שנגזרו על יתר הנאשמים, אינו פוגע בכלל אחידות הענישה. ככל שהדבר נוגע לעונש המאסר של 14 חודשים שהוטל על נאשם 2, שמצבו הוא הקרוב ביותר למצבו של הנאשם בשל הליכי השיקום שעברו שניהם, הרי שהנאשם היה מעורב באירוע עברייני אחד (בניגוד לנאשם 2 שהיה מעורב בשני אירועים); הנאשם הורשע בביצוע עבירה של סיוע להתפרצות לבית מגורים "בלבד", בעוד שנאשם 2 הורשע בביצוע עבירה מוגמרת של התפרצות לבית מגורים ובעבירה נוספת של סיוע להתפרצות לבית מגורים; חלקו של הנאשם הסתכם, מבלי להקל ראש, בהבאת נאשמים 1 ו-2 למקום והמתנה ברכב, בעוד שנאשם 2 נכנס ביחד עם נאשם 1 לדירה. באישום השני בו הורשע נאשם 2, הסתכם חלקו בנהיגה ברכב עבור נאשמים 1 ו-3.

עניינם של יתר הנאשמים שונה בתכלית מעניינו של הנאשם.

סוף דבר

27. נוכח כל האמור, בשים לב לחומרת המעשים, מדיניות הענישה הנוהגת, עונשי המאסר שהוטלו על יתר הנאשמים ועברו הפלילי של הנאשם מצד אחד, ולמאמצי השיקום, לקיחת האחריות והמלצת שירות המבחן מהצד השני, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל למשך 4 חודשים, בניכוי הימים בהם ישב במעצר 17.12.2017 ועד 14.1.2018.

הנאשם יתייצב לריצוי עונשו בבית המעצר "ניצן" ביום 6.2.2020 לא יאוחר מהשעה 09:00, כשברשותו תעודת זהות או דרכון ועותק מגזר הדין.

על ב"כ הנאשם לתאם את כניסתו למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומיון של שב"ס, טלפונים 08-9787336, 08-9787377.

ב. מאסר למשך 8 חודשים אותו לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו ממאסר על עבירת רכוש מסוג פשע.

ג. מאסר למשך 4 חודשים אותו לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו ממאסר על עבירת רכוש מסוג עוון.

ד. קנס בסך 500 ₪ או 5 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 1.2.2020.

ה. פיצוי - הנאשם יפצה את נפגעת העבירה, י.מ (ע"ת 25 בכתב האישום המתוקן) בסך של 3,000 ₪.

הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט עד ליום 1.2.2020 ויועבר למתלוננות בהתאם לפרטים אותם תעביר המאשימה למזכירות בית המשפט בתוך 3 ימים.

28. טרם חתימה לא נותר לי אלא להביע תקווה שהכלים שקיבל הנאשם במסגרות הטיפול השונות אכן ישמשו אותו ויסייעו לו לעלות על דרך הישר. ואולם, חשוב להבהיר שהבחירה באיזה נתיב לצעוד מונחת לפתחו של הנאשם. במלים אחרות, מאחר שהצהרותיו של הנאשם בעבר התבררו כריקות מתוכן, נטל ההוכחה כי הפעם תמונת המצב שונה וכי פניו לשיקום אמיתי, מוטל עליו ועליו בלבד. ככל שהנאשם רציני בכוונותיו, יואיל להוכיח זאת בדרך של הימנעות מלבצע עבירות פליליות.

29. ניתן בזאת צו כללי למוצגים.

30. ניתן בזאת צו עיכוב יציאה מהארץ. הנאשם יפקיד את דרכונו במזכירות בית המשפט עד ליום 25.12.2019.

31. ככל שהופקד סכום כסף במסגרת תיק זה, יושב הכסף לידי הנאשם לאחר תחילת ריצוי עונש המאסר, כפוף לכל מניעה חוקית, לרבות עיקול.

32. המזכירות תעביר העתק ההחלטה לשירות המבחן.

ניתן היום, כ"ה כסלו תש"פ, 23 דצמבר 2019, בנוכחות הצדדים.